

*Władimir Antonow*

# Czym jest świadomość?

Przekład Irina Lewandowska

© Władimir Antonow, 2019.

**Ktoś powie, że to jest to samo, co umysł, intelekt ...**

**Już za czasów "sowieckich" w Rosji był powszechnie używany termin "świadomość społeczna", tzn. uogólniona opinia "mas"...**

**Jednak w rzeczywistości znaczenie tego słowa jest ściśle związane ze zjawiskiem samoświadomości — uświadamiania, realnego odczuwania siebie nie jako ciało i nie jako umysł (który jest jedynie jedną z funkcji świadomości i nie może odczuwać siebie), a właśnie myślącą, posiadającą pamięć, emocje itp. żywą energią, która może być scalona w mniejszym lub większym stopniu z materialnym ciałem lub być całkowicie wolną od niego podczas przebywania w stanie odcieleśnionym.**

**Słowo świadomość jest odpowiednikiem sanskryckiego słowa buddhi i właśnie w tym znaczeniu jest używane w literaturze duchowej.**

Jest też dusza (w sanskrycie — džiwa). Dusze — to określenie wcielanych przez Boga w ciała materialne względnie małych cząstek żywej energii, które powinny się rozwijać, żyjąc w tych ciałach. Każda taka dusza przechodzi długi szereg inkarnacji. W najbardziej typowym wariacie następuje to sekwencyjne w ciałach roślin, potem zwierząt, a następnie ludzi. Istota tego tkwi w jakościowym i ilościowym rozwoju dusz, aby w końcu osiągnęły one Boską Doskonałość i połączyły się ze Stwórcą, wzbogacając Go sobą.

Dusza (džiwa) znajdująca się na ludzkim etapie rozwoju może zacząć się przeobrażać w świadomość (buddhi) — gdy już dojrzeje do tego, rozwinięwszy swoją funkcję myślową (intelekt).

...Dusza powinna wzrastać i rozwijać się w trakcie każdego konkretnego wcielenia w materialnym ciele. Na etapie bycia świadomością (buddhi) taki człowiek już urasta poza rozmiary ciała i naturalnie uczy się żyć poza jego granicami.

Wiele osób próbowało i stara się nauczyć „wychodzenia z ciała”, aby przebywać poza nim — na wcześniejszych etapach rozwoju, gdy dusza nie jest jeszcze do tego przygotowana. W tym celu używają preparatów, zwanych narkotykami lub truciznami, np. mocz. Prowadzi to do zakłócenia rozwoju i zaburzenia, osłabienia przede wszystkim funkcji intelektualnej.

A przecież jedną z najważniejszych rzeczy, którą wcielona dusza powinna rozwijać w sobie — jest właśnie intelekt.

Ważnym etapem w rozwoju duszy jest ulokowanie w sobie podstawowej wiedzy religijnej. Nazywa się to wiarą — wiarą w istnienie Boga. W celu dalszego rozwoju — wiara jest potrzebna. Aczkolwiek po-

winna ona być poprawną. Zależy to zarówno od posiadania odpowiedniej wiedzy, jak i zdolności konkretnego człowieka do dostosowywania tej wiedzy, włączenia jej do swojego światopoglądu we właściwy sposób.

Można zaobserwować groteskową różnicę między wierzeniami różnych ludzi. Mogą to być zarówno wysokie i najwyższe poziomy duchowości — jak i prymitywizm, składający się z nienawiści i wrogości wobec wszystkich, którzy różnią się pod względem tych czy innych cech ode mnie lub od "nas": tzn. wspólnoty ludzi o mniej więcej tym samym poziomie rozwoju — w stylu sekty religijnej.

Kriszna, poprzez Bhagawad-Gitę, mówił o istnieniu metod rozwoju, które są zawarte w rozdziale wiedzy duchowej zwanej buddhi yoga [4-12]. Wszyscy Boscy Nauczyciele ludzkości osiągnęli Swoj stan właśnie dzięki technikom buddhi jogi.

Wiele informacji na ten temat można znaleźć w naszych książkach i filmach, których lista znajduje się na końcu.

Buddhi joga to najwyższy etap w metodologii rozwoju duchowego.

Przy tym jest bardzo pożądane, aby nie nauczać jej skomplikowanych technik na razie jeszcze nierozumnych ludzi, bowiem może to im zaszkodzić. (Dużo o tym mówiłem w innych moich książkach i artykułach). Powodem jest niezdolność młodych jeszcze dusz zarówno do ulokowania w sobie zasad etycznych, które Bóg nam zaleca, jak i integracji oraz zróżnicowania wiedzy metodologicznej.

Natomiast sposoby rozwoju serca duchowego można oferować wszystkim, w tym dzieciom, ponieważ nie mogą zaszkodzić i umożliwią zbudowanie

fundamentu dalszego pomyślnego rozwoju duchowego, być może po latach lub nawet znacznie dłuższych okresach, gdy właśnie pojawią się sprzyjające ku temu warunki.

... Osiągnięcie odpowiednich poziomów a) subtelności świadomości i b) jej ilościowego wzrostu — na tle przyswojonej nieskazitelności etycznej — pozwala nauczyć się bezpośredniego klarownego postrzegania Duchów Świętych. Odtąd stają się Oni osobistymi Boskimi Nauczycielami takich duchowych aspirantów i prowadzą ich do Domu Przedwiecznego, do Zjednoczenia się z Nim.

\* \* \*

Powiem też kilka słów o egzystencji w stanie odcieleśnionym ludzi o różnych poziomach rozwoju.

"Pośmiertny" los każdego z nich jest zdeterminowany przez dwa główne czynniki: a) wielkość (i ściśle z nią związany poziom zdolności do działań) oraz b) poziom zordynarnienia — lub wysubtelnienia.

Ci, którzy rozwinęli w sobie ordynarne cechy emocjonalne trafiają do piekła, gdzie są dręczeni przez podobnych do siebie.

Dusze, które przyzwyczały się do subtelnej czułości zyskują raj: życie pomiędzy również podobnych do siebie — w czułych emocjach z nimi i w trosce o wcielone istoty, które są godne takiej opieki.

Miedzy rajem a piekłem istnieje wiele pośrednich możliwości bytowania — w warstwach tak zwanego "planu astralnego".

Najbardziej prymitywne dusze — bez względu na ich religię, obrządk i modlitwy — po śmierci ich

materialnych ciał mogą nadal identyfikować się z nimi, a więc cierpieć z powodu gnicia swoich trupów. Albo — przebywają w groteskowym przerażeniu, podczas palenia ich zwłok w krematoriach...

Natomiast ci, którzy osiągnęli Doskonałość są przyjmowani przez Stwórcę w Jego Królestwie, łączą się tam na zawsze w Powszechnej Miłości z Innymi, Którzy Dosięgli i następnie przejawiają Siebie wobec wcielonych istot — jako Duchy Święte. Mogą nawet na nowo wcielać się w ludzkie ciała, aby bardziej skutecznie pomagać osobom wcielonym. W ten sposób stają się Boskimi Nauczycielami i/lub Cudotwórcami, demonstrując ludziom ich (ludzi) potencjalne możliwości.

I przecież każdy człowiek ma do wyboru: w którą stronę pokierować swoją drogę przez życie...